

MESIKÄMMEN

Partiolippukunta Mankkaan Eräsusien virallinen tiedotuslehti

Väiski 2014

Espoon Punanen

Lapin-vaellus

3/2014

Mesikämmen

Mesikämmen on partiolippukunta
Mankkaan Eräsusien virallinen
tiedotuslehti.
20. vuosikerta.

ISSN-tunnus

Painettu: ISSN 2342-1207
Verkkojulkaisu: ISSN 2342-1215

Painos

150 kpl

Painopaikka

Tapiolan seurakunta

Päätoimitus, ulkoasu & taitto

Juuso Heikkilä
juuso.heikkila@erasudet.fi

Toimitus

Heidi Aarnio, Maarit Alkula,
Hanna Järvisalo, Emil
Lehmonen, Kirsi Sipilä
mesikammen@erasudet.fi

Mankkaan Eräsudet ry

Mankkaan Eräsudet (lyh. MES) on
espoolainen partiolippukunta.

Perustettu

1994

Jäsenmäärä

178

Verkkosivut

www.erasudet.fi

Lippukunnanjohtaja

Satu Heinonen
satu.heinonen@erasudet.fi
+358 46 5413080

Kokoontumispaikka

Mankkaan Makasiini
ja Asukaspuisto
Vanhan-Mankkaan kuja 2 C

Tilinumero

FI65 5721 1520 1207 62
OKOYFIHH

Kansikuva: Virta-Ankat lähdössä Espoon
Punanen -kisaan. © 2014 Eino Palomäki.

Sisällys

Pääkirjoitus Juuso Heikkilä	3
Väiski 2014 Juuso Heikkilä	4
Mielipide: Mankkaalle tar- vitaan liikenneympyrä Piippoleväkotilot	11
Lapin-vaellus Ville Vuorenmaa	12
Erätaitokurssi Kirsi Sipilä	15
Espoon Punanen Antti Vuorenmaa	16
Juurut	20

PÄÄKIRJOITUS

Kaikki mukaan!

Usein kuulee keskustelua ja laskelmia siitä, kuinka paljon ”aktiivisia” jäseniä esimerkiksi ryhmissä tai koko lippukunnassa on. Monilla on jonkinlainen lähtöoletus siitä, kuinka paljon partiotoimintaan ”pitäisi” osallistua. Joskus jotkut jopa pohtivat, ovatko toimintaan vain vähän osallistuvat oikeita partiolaisia.

On toki totta, että toiminnan suunnittelun kannalta on järkevää tietää, kuinka paljon osallistujia vaikkapa kokouksessa tyypillisesti on. Esimerkiksi ryhmässä, jossa olisi ainoastaan 15 passiivista jäsentä, ei olisi mitään järkeä.

Itse heikilökohtaisesti kuitenkin ajattelen, että kaikki partiolaiset ovat aivan yhtä tärkeitä. Elämäntilanteet voivat vaihtua, ja toimintaan ei ehdiäkään osallistua niin paljon. Jaksaminenkin voi olla syynä passiivisuuteen.

Yksi tämän harrastuksen voimavaroista on aina ollut se, että täällä kohtaa paljon hyvin erilaisia ihmisiä. Partion ihanteetkaan eivät unohdu, vaikkei jokaiseen tapahtumaan ehtisiäkään. Siksi on mahtava asia, että passiivisemmatkin jäsenet ovat aina ter-

vetulleita kaikkiin tapahtumiin.

Partio eroaa siinä mielessä esimerkiksi urheilujoukkueesta, ettei täällä olla kisamenestyksen takia. Treenien välistä jättäminen ei pilaa joukkueen suoritusta.

Partiotoiminta ei synny itsestään. Ryhmille ja tapahtumille tarvitaan johtajia, ja jos järjestäjät puuttuvat ei toimintaakaan voi olla. Arvostan niitä, jotka jaksavat luoda mahtavaa ohjelmaa muille. Uskon kuitenkin, että innokkaita järjestelijöitäkin löytyy kaikkein eniten silloin, kun ketään ei ruveta painostamaan liikaa.

Onko kaverisi lopettanut partion tai ei ole käynyt yhdessäkään tapahtumassa vähään aikaan? Kerro hänelle, että partiotoimintaan voi osallistua juuri sen verran kuin haluaa, ja että kaikki ovat aina tervetulleita mukaan. Kutsu hänet vaikkapa kanssasi yhdelle retkelle. Ehkäpä hän innostuu uudelleen ja ryhtyy vielä joskus lippukunnanjohtajaksi!

Juuso Heikkilä

päätoimittaja
juuso.heikkila@erasudet.fi

Muut lähtee etelään, minä Väiskille!

TEKSTI JUUSO HEIKKILÄ KUVAT ESPOON PARTIOTUKI

Väiski on vanhemmille partiolaisille jo tuttu leirin nimi. Espoon Partiotuen 50-vuotisjuhlavuoden kunniaksi leiri järjestettiin samassa paikassa kuin vuonna 1984, ja siitä tehtiin hienompi kuin koskaan.

VÄISKI 2014 starttasi heinäkuun viimeisenä maanantaina, kun lähes 3000 espoolaista partiolaista hyppäsi bussiin kohti Tammisaarta. Hieman yli tunnin bussimatkan päässä odotti kauan odotettu kesäleiri.

Mankkaan Eräsudet asustelivat leirillä samassa savussa Leppävaaran korvenkävijöiden kanssa Tapiolan alaleirissä, jonka tunnisti vihreistä

leirihuveista. Yli satahenkinen savu oli yksi leirin suurimmista, ja sitä alettiinkin heti rakentaa leiriläisten saavuttua. Savun huuto ”Les, Meko, savu seko!” sai innoituksensa lippukuntien lyhenteistä MES ja LeKo.

LEIRILLÄ OLI toki paljon muuta kuin puita, telttoja ja partiolaisia. Keskusaukion lähistöltä löytyivät esimerkiksi leiritoimisto, keittiöt ja viestinnän telta, jossa tehtiin leirilehti Aino. Kaikista vetovoimaisimpia paikkoja olivat kuitenkin varmaan kahvila ja kioski CaKi, uimaranta sekä seurakunnan telta La-Taamo, jossa pystyi niin latautumaan henkisesti kuin myös lataamaan sähköä kännykkäänsä.

Iltaisin samoajat ja sitä vanhemmat taas tuntuivat viihtyvän hyvin johtajakahvila Super-Ekissä, jossa pystyi juttelemaan kavereiden kans-

sa, tanssimaan bilemusiikin tahdissa tai käymään saunomassa kelluvassa saunassa.

TARPOJEN ja samoajien osalta leirin ensimmäinen ohjelmanumero oli 24 tuntia kestänyt haikki. Sen aikana käveltiin hieman alle 10 kilometriä

ja päästiin tekemään toinen toistaan siistimpiä tehtäviä.

Haikin teemana oli pakolaisleiri, joten haasteita olivat mm. venäjänkielisen rajanylityslomakkeen täyttäminen ja riittävän halvan ruoan valmistaminen – tämä tosin tarkoitti valmiin lohifileen kypsentämistä nuotiolla. Kaikista mieleenpainuvvin rasti oli kuitenkin se, jossa pääsi näkemään ja silittämään ihka oikeaa alpakkaa. Negatiivista palautetta keräsi se, että yöpymispaikalla sai ilmaista Coca-Colaa... ja vessoja oli harmillisesti vain kaksi.

KUN HAIKISTA oli toivuttu, vuorossa oli alaleirin yhteinen beach-futis-turnaus. Hyvästä yrityksestä ja mahtavasta joukkueesta huolimatta ei Eräsusille tällä kertaa menestystä

◀ Haikilla pääsi näkemään alpakan.

▲ Ohjelmalaaksojen tehtävät
olivat superhauskoja.

kuitenkaan tullut.

PERJANTAINA sudenpennut saapuivat leirille. Koska kaikki osallistujat olivat nyt paikalla, pidettiin illalla leirin viralliset avajaiset. Avajaisissa nähtiin ensin lavalla ”ihka oikea Robin”, jonka aitous herätti kuitenkin epäilyksiä. Sitten alkoi Superkyky 2014 -kilpailu, jossa yleisö pääsi äänestämään voittajan hauskoista sket-

sihahmoista.

Heti seuraavana päivänä vanhemmilla ja miksei kaikilla muillakin sukulaisilla oli mahdollisuus tulla vierailemaan leirillä. Leirissä pystyi kiertelemään vapaasti, ja niille joille ei tullut vierailijoita järjestettiin muuta ohjelmaa.

Kun innokkaimmatkin vanhemmat oli saatu hätisteltyä takaisin kotiin, päästiin viettämään alueiltaa. Läheiselle hakkuuaukealle oli rakennettu Afrikan tähti, jossa pelinappuloita olivat ihmiset. Jokaisella ”luukulla” oli lyhyt tehtävä, joka piti suorittaa jatkaakseen peliä.

LÄHES KOKO leirin ajan jatku-
neella aurinkoisella säällä oli myös
pieni kääntöpuoli. Lähes kaikki lei-
rillä peittyi hetkessä ruskeaan Väis-
kipölyyn, joka nousi kuivasta maas-
ta. Empiiristen tutkimusten mukaan
pahin pölytilanne oli Super-Ekin ka-
tetulla tanssilavalla, jossa eteenpäin
näki tuskin kahta metriä.

Eräsusien ja LeKon savua sen si-
jaan ei voinut luonnehtia epäsiistiksi.
Vaikka sielläkin leijaili yhtä lailla pö-
lyä, tilanne tasattiin siivoamalla ros-
kat ynnä muu erityisen hyvin. Savu

Kelluva sauna ja saunakapteeni Nuutti Lehtikuja (Niipperin Nuolihaukat).

voittikin sunnuntaiaamun lipunnostossa kultaisten ankan siisteimmistä savusta.

LEIRIN KRUUNASIVAT maanantain päättäjäiset, jossa Superkyky 2014 -kilpailun voittaja päätettiin huutoäänestyksellä. Perinteiden mukaisesti leiritoimikunta kipattiin leirin päätökseksi mereen.

Tiistaina alkoi pakkaus ja purku. Sudenpennut, seikkailijat ja tarpojat

lähtivät kotiin lounaan jälkeen. Sitä vanhemmat jäivät vielä purkamaan leiriä yhdeksi päiväksi. Sitä ennen pidettiin vielä viimeisen illan bileit johtajakahvilassa.

Bussimatka takaisin Espooseen oli tunnelmaltaan uupunut, olihan takana pitkä leiri. Moni olisi varmasti silti jäänyt leirille vielä toiseksikin viikoksi. Espoossa vanhat ja uudet ystävät hyvästeltiin vielä kerran. □

▲ Viimeisenä iltana Super-Ekissä juhlittiin myöhään yöhön.

Mesikämmenen toimitus haastatteli kahta Väiskille lähtenytää leirin jälkeen. Täysin erilaisesta aiemmasta leirikokemuksesta huolimatta Väiskistä oli jäänyt molemmille mahtava fiilis.

Atte Pohjanmaa on tarpoja Mankkaan Eräsusista. Hän oli Väiskillä ensimmäistä kertaa suurella partioilaisten kesäleirillä.

Minkälainen fiilis leiristä jäi?

– Leiristä jäi käteen monta uutta kaveria, paljon rakkoja jalkoihin ja hyvä fiilis.

Vastasiko leiri ennakko-odotuksiasi?

– Odotin, ettei leirillä tehtäisi mitään, mutta toisin kävi! Leirillä oli mielenkiintoista ohjelmaa ja uudet kaverit nostivat filistä entisestään.

Mikä oli hauskinta leirillä?

– Hauskinta leirillä oli saada uusia kavereita ja huomata, ettei partio ole yhtään hassumpi harrastus.

Mitä mieltä olit haikista?

– Haikki kului nopeasti ryhmän kanssa jutellessa ja tehtäviä tehdesä. Siellä sain paremman käsityksen omista taidoistan ja kunnostani.

Mielestäni haikki oli tärkeä osa hyvää leiriä.

Aiotko tulla leirille seuraavana vuonna?

– Ehdottomasti!

Ville Vuorenmaa puolestaan on ollut partiossa jo pidempään. Hän toimi Väiskillä huollon varastopäällikkönä.

Mitä huollon varastopäällikkö tekee leirillä?

– Nojaa... sanotaan vaikka että istuskelee ja syö karkkia.

Mikä oli parasta leirillä?

– Se, kun hommat saatiin sujumaan juuri niin kuin pitääkin. Kai-kista hauskinta oli esirakennusleirillä.

Vastasiko leiri ennakko-odotuksiasi?

– Odotin aluksi, että leirillä olisi tullut paljon enemmän erilaisia ongelmia. Niitä tuli kuitenkin paljon vähemmän kuin odotin.

Minkälaisia hommia ajattelit tehdä seuraavalla leirillä?

– Haluan tehdä jotain erilaista pestiä, koska silloin voin oppia jotain uutta. □

TULE

HIIPPARIIN

Hiiptävä Haamu on salapoliisikilpailu, joka kisataan Helsingissä.

Tule joko kisaamaan tai tekemään rastiämme... jonka valmistelut ovat huippusalaisia.

Kisaan:
hh.ilvesveikot.fi

Rastille:
ville.vuorenmaa@erasudet.fi

2.11.

ILMOITUS

Hinnat alkaen 0,00 €

Ei kai hiha-
merkkisi ole
yhä kolon
kaapissa?

MIELIPIIDE

Mankkaalle tarvitaan liikenneympyrä

Mankkaantien ja Kokinkyläntien risteys on vaarallinen ja ruuhkainen. Risteyksessä kulkee paljon henkilöautoja ja kevyttä liikennettä, jolloin liikennevalot tekevät risteyksestä tukkoisen. Viimeksi 26. elokuuta tapahtui onnettomuus, jossa auto ja polkupyörä törmäsivät.

Ongelman voisi korjata liikenneympyrällä, jollainen onkin jo rakennettu Seilimäen ja Vanhan-Mankkaan tien risteykseen. Liikenneympyrä vähentää ruuhkia ja parantaa turvallisuutta. Alueella on monia kouluja ja päiväkoteja, joten liikenteessä on paljon pieniä tienkäyttäjiä.

Jos rakentaminen toteutettaisiin

kesällä, se ei aiheuttaisi paljoa ruuhkia edes rakennusaikana. Toki rakentaminen maksaa jonkin verran, mutta liikenneympyrä olisi pitkäaikainen sijoitus turvallisuuteen. Sitä paitsi liikennevalojen ylläpito maksaa liikenneympyrän ylläpitoa enemmän. □

**Antti, Atte, Ilkka, Lauri, Juuso,
Oliver, Saku, Tuomas, Tuukka**

***Tarpojaryhmä Piippoleväkoti-
tilot kirjoitti tämän mielipi-
dekirjoituksen syksyllä osana
ohjelmaansa. Tekstin ensim-
mäisenä julkaisi Länsiväylä
2.9.2014.***

Vaelluksella tutkittiin väsymyksen vaikutuk- sia ja rasvaprosentteja

Kesällä viisihenkinen eräsusiporukka teki jälleen perinteisen Lapin-vaelluksen. Osa suoritti matkan aikana arvostettua Karhunhammas-merkkiä.

Lippukunnassamme vallitsee vahva vaellusperinne. Koska ledellisestä reissusta alkoi olla jo pari vuotta, aloimme alkuvuodesta suunnitella uutta reissua kesälle. Matkavalmistelut sujuivat jo lähes rutiininomaisesti, ja heinäkuun ensimmäisenä päivänä huomasimme istuvamme lentokoneessa matkalla kohti Saariselkää ja Urho Kekkosen kansallispuistoa.

Tällä kertaa osa lähtijöistä suoritti

vaelluksen aikana partiolaisten Karhunhammas-merkin. Se on arvostettu suoritusmerkki, jota pidetään eräänlaisena ”eränkävijäin diplomina”. Suoritukseen kuuluu vaelluksen tarkka dokumentointi ennakkosuunnitelmiseen, harrastetutkimusvaelluksen aikana sekä loppuraportointi reissun jälkeen. Heinä tutki vaeltajien väsymyksen ja ärtymyksen oireita reissun aikana, kun taas allekirjoittanut keskittyi mittaamaan painon ja

▲ **Avaran mäntykankaan lisäksi matkalle sattui muutama suo.**

”Yhteensä 8 päivän aikana matkaa taittui liki 110 kilometriä.”

rasvaprosentin kehittymistä vaeltaessa – siksi tunturiin raahattiin mukaan myös henkilövaaka.

Matkamme kulki Raja-Joosepilta, UKK-puiston portilta, Luirojärven ja Tuiskukurun kautta takaisin Saariselän keskukseen. Matkalla oli tarkoitus käväistä alueen korkeimman lain Sokostin huipulla, mutta huiputuspäivänä oli valtavan sankka sumu, ja tyydyimme jäämään viereiselle, muutaman metrin matalammalle Ukselmapään huipulle. Maisemat tosin rajoittuivat muutamaan metriin usvan vuoksi...

Usvan jälkeen reissun loppuosa oli mieletöntä hellettä. Aurinko paistoi pilvettömältä taivaalta ja lämpötila oli vaeltamiseen jo ehkä liiankin korkealla. Lisäksi lämpö sai hyttysset sekä paarmat heräämään. Toisaal-

Mesikämmen 3/2014

ta, muutaman sadepäivän jälkeen ei kehdannut valittaa liian kuumasta säästä.

Yhteensä 8 päivän aikana matkaa taittui liki 110 kilometriä. Väsymyksestä huolimatta seuraavaa reissun suunnittelu aloitettiin jo lentokoneessa paluumatkalla, joten eiköhän viimeistään muutaman vuoden sisällä lähdetä takaisin! □

▲ Pussiruoka maistui vielä viidennenäkin päivänä.

▼ Koko porukka lounalla Tuiskukurun autiotuvalla.

ERÄTAITOKURSSI

Eräsusimeininkiä

TEKSTI KIRSI SIPILÄ

Nuukio, 14 eräsusijohtajaa, neljä kouluttajaa piirin erätaitotoimikunnasta, ruokakasseissa kuusi kiloa lihaa. Tällaisista asetelmista alkoi lippukuntamme johtajiston erätaitokurssi syyskuun viimeisenä viikonloppuna.

Päivä alkoi puiden teolla ja kuoppien kaivamisella, sillä sekä puita että kuoppia tarvittiin ruoanvalmistukseen. Kaikki ruoka tehtiin nuotiolla, ja illallista eli rosvopaistia varten nuotion kivet piti ensin lämmittää, ennen kuin monitoringin kypsennysprosessi saattoi alkaa. Iltapäivällä lihat käärittiin sanomalehtiin, folioon ja rautalankaan ja haudattiin nuotioon.

”Lihan seurana oli nuotiojuureksia ja sienikastiketta itse poimituista sienistä.”

Ohjelmassa oli myös suunnistusta ja sienestystä, osa porukasta myös yhdisti nämä lajit. Rastit löytyivät läheltä hyvin ja sieniäkin tupsahteli vastaan enemmän kuin tarpeeksi. Marjastamassakin käytiin ja samalla kerrattiin itsensä paikantamista kartalta. Valmistauduimme myös yön

tuloon: pressuista tehtiin erilaisia hätämajoitteita vaikka sään puolesta olisimme voineet nukkua myös ihan taivasalla.

Illan pimentyessä oli aika kaivaa kuusi tuntia kypsynyt rosvopaisti kuopasta. Lihan seurana oli nuotiojuureksia ja sienikastiketta itse poimituista sienistä. Syöminen oli hiljaista hommaa: oli niin hyvää ettei sanotuksi saanut. Herkuttelun jälkeen oli hyvin energiaa yösuunnistukseen, ja pian metsä oli täynnä valopäitä. Kukaan ei hukkunut metsään tai uponnut Häränsilmään, ja iltapalaksi oli vielä tarjolla tikkupulaa. Sitten alkoi yhden jos toisenkin makuupussi kutsua houkuttelevasti ja nuotio hüppui hiljalleen viimeisten vielä valvoessa. Mukavan päivän jälkeen oli ihana kömpiä makuupussiin ja odottaa unta tähtitaivasta katsellen. □

ESPOON PUNANEN

Vuosikerta-Punkku

**TEKSTI ANTTI VUORENMAA
KUVAT EINO PALOMÄKI, AAPO RAINIO**

Tänä syksynä pidettiin kaikkien aikojen suurin Espoon Punanen -partiotaitokisa, jossa juhlittiin 50 vuotiasta Espoon Partiotukea ja 50 vuotta järjestettyjä Punkkuja. Mankkaan Eräsusia oli edustamassa jopa neljä vartiota.

Tänä vuonna Espoon Punanen järjestettiin syyskuussa. Tänä vuonna kisa oli erityisen, sillä teemana oli EPT 50 vuotta. Tästä johtui myös kisan nimi: Vuosikerta-Punkku.

Meitä Mankkaan Eräsusia edusti tänä vuonna neljä vartiota. Meidän vartiomme nimi oli Manuli. Me kisasimme punaisessa sarjassa eli pääsarjassa, jossa emme olleet ennen kilpailleet. Tiesimme, että kisa olisi vaativa, ja sitä se olikin. Vaikka kisa oli vaikea ja emme pärjänneet kovin hyvin, meillä oli silti erittäin hauska viikonloppu.

Kisassa oli erilaisia kätevyys-,

suunnistus-, ensiapu- ja ruoanlaitto- tehtäviä. Vaikein tehtävä oli mielestämme suklaakakun teko. Se erittäin haastavaa, mutta onnistuimme mielestämme melko hyvin. Se jopa näytti kakulta!

Yörastilla oli monenlaisia tehtäviä. Piti tehdä esimerkiksi tambuuriini, karjalanpiirakoita, edellä mainitsemani kakku ja laulaa karaokea. Mielestämme karaoke oli hauska ja yllättävä. Yörastilla ehdimme tehdä

”Lasku, kiitos” -rastilla piti arvioida määriä ja etäisyyksiä.

▲ Vartio Manuli valmiina lähtemään.

vain murto-osan kaikista tehtävistä, koska halusimme ajoissa nukkumaan emmekä halunneet kisata niin totisesti.

Mieleenpainuvimpia tehtäviä olivat kahvipapujen paahtaminen ja kahvin tekeminen niistä sekä pienen lammen ylistys köysien ja vajerien avulla. Tehtäviä oli otettu aikaisemmista Punkuista, mutta tähän kisaan oli valittu vain kaikista parhaimmat, koska olihan tämä Vuosikerta-Punk-

ku.

Kisaa oli mahdollista seurata internetistä löytyvällä GPS-seurannalla. Se oli hyvä ominaisuus, koska nyt kotiväkikin pystyi kotona osallistumaan kisaan. Maalissa oli monipuolista ohjelmaa kisaajille ja heidän perheilleen ja kavereille. Maalissa oli mahdollista mm. paistaa tikkupullaa tai hyppiä pomppulinnassa, joten perheen pienimmillekin oli mukavaa ohjelmaa. □

ANKKOJEN RETKI

Siitä niin, Sitruunapussiin!

TEKSTI VIRTA-ANKAT KUVAT MERI HEINONEN

Kesäisenä kevätpäivänä toukokuun toisella viikolla saavuimme Kaukomaahan Ihmemaahan Lopelle, silloisen toisen johtajamme Tuulikin mökille. Ruoka oli mahtavaa, mutta se melkein ylitti budjetin, syypäänä Dominokesälajitelma sekä guacamole.

Nukuimme riippumatoissa, jotka virittelimme päällekkäin ja vierekäin. Yhden niistä nimesimme Sit-

”Käydessämme suunnistamassa lähimaastossa Viivi upposi suohon.”

ruunapussiksi. Oikein mukava kaveri se sellainen. Sen sijainti oli kuitenkin huono, joten nukkumapaikka annettiin Merille.

Viereisen järven vesi oli hieman likaista ja haisevaa siitepölyseosta. Nautimme siinä uimisesta kuitenkin. Uimisen lisäksi soutelimme järvessä, Merin valvovan silmän alla tie-

tenkin. Niinkö muka?

Käydessämme suunnistamassa lähimaastossa Viivi upposi suohon. Mökille palatessamme kaikilla oli naarmuja jaloissa, paitsi Katilla joka oli ainoana lähtenyt liikkeelle pitkillä housuilla.

Suunnistuksen lisäksi ohjelmaamme kuului keinun rakentaminen. Laitoimme sen puuhun joka roikkui osittain järven päällä. Tästä syystä siihen pääsi keinumaan vain kahlaamalla. Katin Collage-housut todettiin tähän hyvin epäkäytännöllisiksi.

Valmistimme retken aikana myös hurmaavan Väiskiposterimme, huvimerkit itsellemme sekä ryhmämme oman lipun, jonka suunnitteleme ottavamme mukaan tapahtumiin,

▲ Ylimpänä ystävämme Sitruunapussi.

olettaen että se ei mene ennen niitä rikki.

Väiskiposterimme voitti sitten myöhemmin kesällä Väiskillä meille sporkkeja ja karkkia, ei siitä sen enempää.

Somille huivimerkeillemme kävi vähän kehnosti. Idan hukkuu, Viivin hajosi, Katin omaa ei näe koska se sulautuu huiviin, Emmän oli muiden mielestä liian tavallinen. Iidan oma oli, kuten arvata saattaa, täydellinen.

Söimme retkellä karkkia halakovajan katolla ja paahdoimme

▲ Vesi oli lämmintä kuin linnunmaito.

vahtokarkkeja. Kati lähinnä tosin liekitti omia vahtokarkkejaan. Keskitysvuorot sujuivat juustopallojen osalta hyvin. Tuli sitä kunnon ruokaakin syötyä, mm. tortilloja.

Tuulikki on voimainen. Hän harjoitteli teltannostoakrobatiaa päänsä yläpuolella yhdellä kädellä. Teltta oli tosin tyhjä kupolitelttä. Tiesittekö muuten ettemme ole tyttöryhmä? Yksi poikamme ei tosin retkelle osallistunut.

Twisteriä ja purkkistakin tuli pelattua. Purkkista pelatessa Idaa vastaan käytettiin kieroja koodisanoja omena ja sitruuna kuvaamaan Ida-jääjän kulloistakin sijaintia. Kaiken kaikkiaan meillä oli hupaisaa hupia ja retki oli tosi mukava. □

◀ Upea vetinen keinumme, johon Kati ei voinut mennä.

Juorut

Tuoreimmat huhupuheet ja hauskimmat kaskut

Suurjuhlabussissa kuultua: ”päästitsä lemarin?
Se olit varmasti sä koska tyttöthän ei piereskele!”

Hienohelma-samoajat eivät voineet Väiskillä
nukkua maassa, vaan alle piti ottaa laavukangas.
Taivasalla nukkuminen ei sitten haitannutkaan...

Leirillä aikuiselle johtajalle sanottua:
”Mut eihän SUN vanhemmat voi tul-
la vierailemaan, eiks ne oo jo kuollu?”

Jatkossa retkien muonituspuoli on li-
hatuotteiden osalta hoidossa – Oliver
on saanut metsästysluvan!

Jotta epäselvyyk-
siä varmasti syn-
tyisi, on suden-
penturyhmiä nyt
Lumikot ja Lumi-
leopardit. Lumiu-
kot-nimi on vielä
vapaa käyttöön!

Eräällä komealla eräsusitarpojalla
riitti kuulemma vientiä Väiskillä...

Antti ja Hanski meni naimisiin!

Piippoleväko-
tiloiden kok-
kausilta päättyi
karaokeen.
Mieskuoron
seuraava suku-
polvi kasassa?

Jamboreelle 2015, Kобеen lähtijöille tiedoksi: japanilaiset osaavat englantia vain auttavasti. Tämävuotinen käynti Japanissa paljasti sen, että luottokortit eivät välttämättä toimi kaikilla juna-aseilla tai edes niiden lippuautomaateilla. Ystävällinen ”hai!” ei välttämättä tarkoita että ”yes, ymmärsin”, vaan se saattaa olla ystävällinen ele kuulijalta, joka ei ymmärtänyt kuulijaansa. Kannattaa katsoa tarkkaan, että virkailijalta ostettu lippu todellakin vie Kобеen, eikä naapurisaarille – tai olisihan se varmaan mukavaa päästä rauhalliselle asuinalueelle teltailemaan, mutta partiokaverit eivät ehkä löydykään sieltä... Japani on kallis maa – yhtä kallis kuin Suomi turistille.

Väiskin viimeisinä öinä pari ME-Sin tyttösamoojaa eivät tulleet omaan savuun nukkumaan...

Väiskillä kuultua: ”En mä tienny että mun olis pitäny laittaa ilmolappuun et oon raaoille perunoille allerginen”

Nettisivuilta löytyy uusi hieno juorulomake! Nyt voit lähettää juorusi lehteen helposti osoitteessa eräsudet.fi/mesikämmen

Hanna ja Satu potivat venekuumeita ja suunnittelivat Mankkaan Eräsusien muuttamista meripartioksi. Nimihän on jo valmis: Mankkaanpuron Eräsudet.

Väiskin empiirisissä tutkimuksissa havaittiin, että keittiöstä sai pahaa ruokaa kun MES:n muonittajat olivat paikalla. Salaliitto?

Mesikämmen 3/2014

Kesällä 2015 pidetään lippukuntaleiri. Ni-
miehdotuksia otetaan vastaan! Tarpojapoi-
kien ehdotus Ebins ei läpäissyt ainakaan
ensiyriyksellä johtoportaan seula.

Syysretkelle tullessa Oliver mis-
sasi bussin, mutta osasi omin
neuvoin tulla junalla ja bussilla
perille kämpälle. Noheva jätkä!

Heinä oli Väiskillä vastuussa rinkkalaut-
tarastista (merirosvorastista) ja osa rin-
koista pääsi homehtumaan. Voisikohan
homehtuneissa rinkoissa valmistaa esi-
merkiksi homejuustoa, tai muuta retkie-
västä, että niille olisi vielä jotain käyttöä?

Lippukunnan 20v juhlaavaellukselle osallistui 5
henkilöä, joista yksi oli jopa lippukunnan aivan
ensimmäisen vartion vartionjohtaja. Sudenkolo
Paratiisikurun kyljessä sopi Eräsusien vaellus-
ryhmän yöpymispaikaksi jo nimensäkin puo-
lesta. Rakkoja 120 km matkalta tuli enemmän
kuin oli osallistujia. Heinä peseytyi loppuvai-
heessa rinkkoineen, kamoineen virtapaikassa –
ylityskeppi katkesi rytäkässä.

Mylliksen seinästä löydet-
tyä: Emil + Satu, ympyröi-
tynä sydämellä. Oho!

ebiin

Antti pitää omenoista.

Heinä asettui ehdokkaaksi seu-
rakuntavaaleihin, jotta mukana
olisi joku partiolaistenkin puo-
lella. Avustukset kun jaetaan
ison raadin kanssa.

MESin samoajaryh-
mässä on erimielii-
syyksiä vanhojen-
tanssipareista: amis ei
kuulemma saa hank-
kia paria Etiksestä.

Singstar on
se juttu <3

Ville on bongannut
kaupoista jo ensimmäi-
set simatarjoukset.

Lippukunnasta löytyy melkein uusi erävaelluksen
SM-mestari. Mutta vain melkein: Ville saavutti partioi-
neen 186,60 pistettä – jääden 0,38 pisteen päähän kulta-
mitalista...

Samoajatytöt ovat jatkaneet yhteydenpitoa
Väiskillä tavattuihin poikiin – nyt on käyty
jo yökyläilemässä ;)

MES:llä on hieno ja
uusi instagram-tili!
Seuraa @erasudet

Ville ja Heinä ovat jättäneet Karhunhammassuorituksensa
arvioitavaksi Karhunhammasraadille. Karhunhammas on
vanhin Suomen Partiolaiset ry:n merkeistä ja yksi niistä on
myönnetty esimerkiksi presidentti Kekkoselle. Suoritus pitää
tehdä yli 100 km päässä kotinurkilta ja suoritukseen sisälty-
väksi tehtäväksi ei riitä reitin tai ruokien arviointi (jotka ar-
vioidaan raportissa joka tapauksessa). Olisivat Eräsusien en-
simmäiset Karhunhampaat – jos raati hyväksyy ne.

Eräsusien ja Lekon yhteisellä syysretkellä Maarit
nukkui elämänsä ensimmäistä kertaa kamiinateltas-
sa. Huhujen mukaan jo joskus kymmenen vuotta
sitten oli tarkoitus kokeilla, mutta sillä retkellä kaikki
eivät kuulemma mahtuneetkaan teltaan, ja piti nuk-
kia kämpässä.

Oletko kuullut hyvän juoron?
Lähetä se Mesikämmenen toimitukselle!
erasudet.fi/mesikammen

Ryhmät

Johtajien sähköpostiosoitteet ovat muotoa etunimi.sukunimi@erasudet.fi.

Lumikot

torstaisin kello 17–18 Makasiinilla

Hanna Järvisalo, Laura Kivelä, Leena Poutiainen

Lumileopardit

keskiviikkoisin kello 17–18 Asukaspuistossa

Satu Heinonen, Viivi Miettinen, Ida Malmi

Sudet

keskiviikkoisin kello 18–19 Makasiinilla

Antti Vuorela, Jarmo Heinonen, Henri Järvisalo

Lepakot

maanantaisin kello 18–19 Makasiinilla

Alex Virtanen, Jaakko Hassinen

Oravat

keskiviikkoisin kello 17–18 Makasiinilla

Anna Vuorenmaa, Heidi Aarnio

Kotkat

torstaisin kello 18–19 Makasiinilla

Emil Lehmonen, Atte Pohjanmaa

Hullut muulit

keskiviikkoisin kello 19–20 Asukaspuistossa

Juuso Heikkilä, Ilkka Lappeteläinen

Pöllönpoikaset

keskiviikkoisin kello 18–19 Asukaspuistossa

Suvi Attila, Kirsi Sipilä

Vihaiset linnut

keskiviikkoisin kello 19–20 Makasiinilla

Antti Vuorenmaa, Saku Laakkonen

Virta-ankat

torstaisin kello 19–20 Makasiinilla

Meri Heinonen

Dotot

keskiviikkoisin kello 18.30–20 Asukaspuistossa

Satu Heinonen

Piippoleväkotilot

keskiviikkoisin kello 20–21 Makasiinilla

Ville Vuorenmaa

Vompatit

maanantaisin kello 19–20 Makasiinilla

